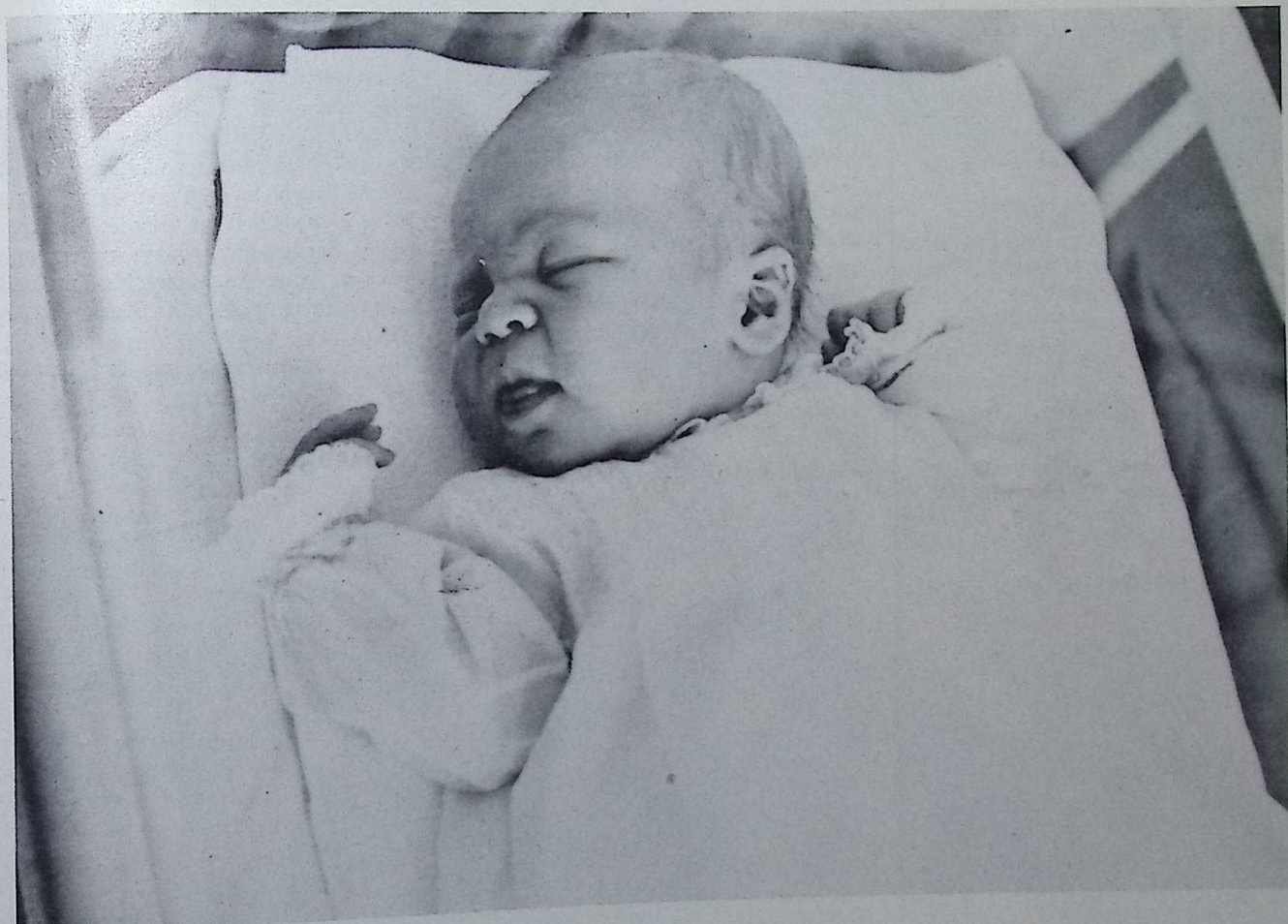

Boele-nieuws

PERSONEELBLAD VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V. EN
N.V. SCHEEPSBOUWERF GEBRS POT — BOLNES

MEI 1967 No. 103

Z.K.H. Prins Willem - Alexander

Een vredig slapende baby zoals in duizenden andere gezinnen,
nog onbewust van het grote belang, dat zijn geboorte
voor ons land heeft en van het enthousiasme,
dat zijn geboorte overal in den lande teweeggebracht heeft.
Als Oranjetelg zal hij in de toekomst geroepen worden
om de band tussen Oranje en Nederland te bestendigen.
Dat hij daartoe voorspoedig moge opgroeien.

Boele-nieuws

Gezamenlijke uitgave ten dienste van het personeel van

Boele's Scheepswerven en Machinefabriek N.V. — Bolnes

tel. Rotterdam 010—134862

tel. Ridderkerk 01896— 3422

N.V. Scheepsbouwwerf Gebrs Pot — Bolnes

tel. Rotterdam 010—132405

tel. Ridderkerk 01896— 4000

REDACTIECOMMISSIE (alf.):

L. Ardon

G. de Jong

E. H. Koch

EINDREDACTEUR:

J. G. v. Beek — tel. toestel 290 (Boele)

Datum van kopij-inlevering: 15e van elke maand.

Zonder toestemming van de redactie mogen geen artikelen, geheel of gedeeltelijk, worden overgenomen.

Druk: Benedictus - N.R.C. - Rotterdam

HET BEDRIJFSGE

bekeken door een voorjaar

Het voorjaar is aangebroken.

Hoewel we dat, wat het weer betreft, misschien niet zo zeer hebben bemerkt, zijn er toch weer die prettige verschijnselen, die het voorjaar tot zo'n heerlijk jaargetijde maken. Tulpen, uitbottende twijgen, witte wolken, het lengen der dagen...

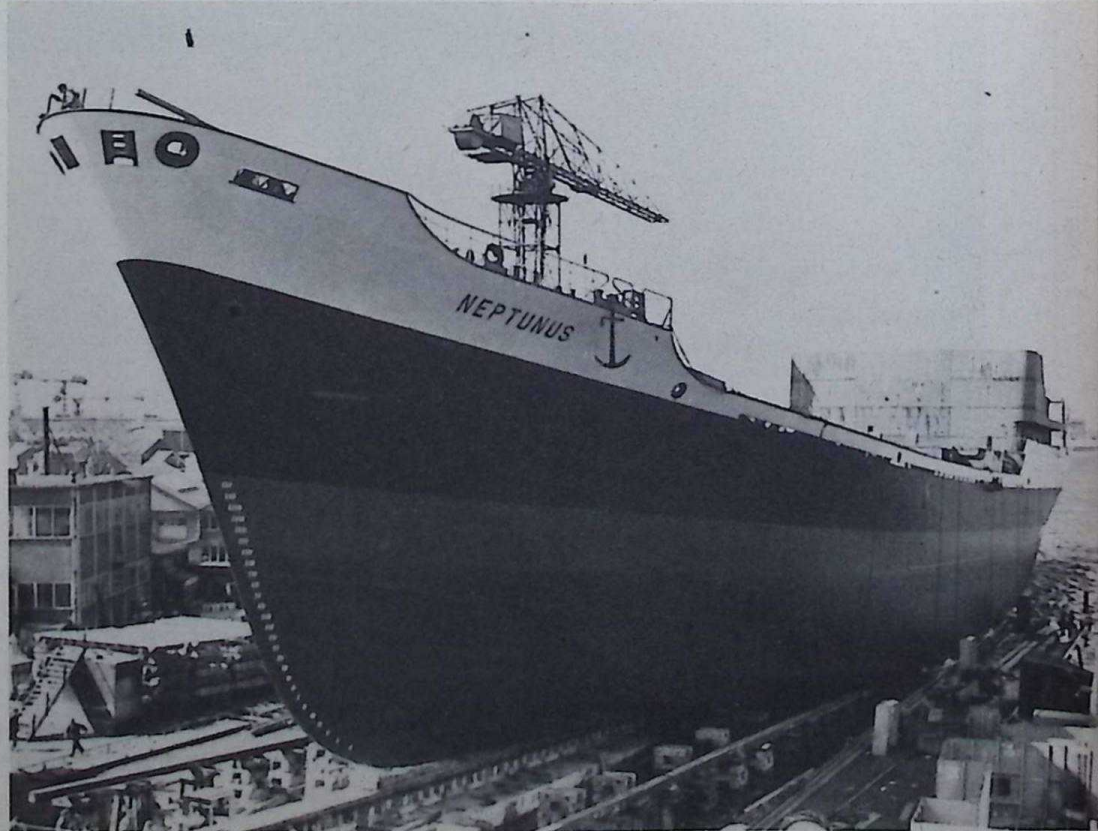
Voorjaar 1967 bracht ook een heel nieuw geluid: de geboorte van een Prins van Oranje, waardoor deze lente voor ons land van bijzonder grote betekenis werd. Voor ons, redactie, was het aanleiding om de voorpagina geheel in het teken van deze gebeurtenis te plaatsen. Het voorjaar bracht op onze bedrijven enkele belangrijke gebeurtenissen. Bij Pot ging de Neptunus te water. Er is heel hard gewerkt om dit bouwnummer 962 op tijd voor dit evenement gereed

te krijgen. De smeertzeploeg was rap in de weer met de goten, sleden en de klink. Lassers, ijzerwerkers, branders en hakkers, allen werkten onder de druk van de 21ste april, dan moet dit en dat „gepiept” zijn. Ook 's avonds klonk dikwijls het geluid van de revolver en zagen we de lasvlam haar felle lichtbundels door het duister priemen.

't Is allemaal gelukt. Nadat de doopster, mevr. N. C. v. Lennep-von Mühlen de wens „behouden vaart” uitgesproken had, gleeed de „Neptunus” statig het water in. De afbouw is nu in volle gang. Ook de timmerlieden leveren nu hun aandeel. Ze stoeien naar hartelust met hun spaanplaat, hardplastic, rockwool en poortbakken, want in september moet het schip aan de K.N.S.M. afgeleverd worden.

Door de tewaterlating van de „Neptunus”

Niet meer te houden...

BEUREN

zonnebril

heeft het werfbeeld bij Pot een grote verandering ondergaan. 't Is een kale boel geworden. Maar dat hoort bij het voorjaar. Opruimen en opnieuw beginnen! Dat begin werd op 19 april gemaakt, toen de eerste sectie voor bouwno. 963, het loodsvaartuig „Capella” op de Westhelling geplaatst werd. Met werf Vuyk, die een zusterschip gaat bouwen, is er overeenstemming over een grote mate van werkuitwisseling. Zo zullen bij Pot de achterstevens van beide schepen worden gemaakt. Vele Pot-werkers zullen al gezien hebben dat op hun Telerex-machine een groot aantal platen voor het zusterschip worden gebrand.

In de reparatie heerste bij Boele grote drukte. 't Lijkt wel of ook daar de komst van het voorjaar extra activiteiten bewerkstelligde. De drukte werd naast de gebruikelijke verlengingskarweien veroorzaakt door grote „zee”-karweien. De „Chiron” is verlengd-en-wel vertrokken en op 21 april kwam de „Ladon” zich bij dokter Boele aandienen om net eender geopereerd te worden. Dokter Boele keek even verstoord, want hij was net bezig met twee andere ingrepen nl. de verlenging van de Noorse motortanker „Lyng” en de inwendige verbouwing van de „Tasmanzee”. Daarbij kwam nog dat de

„Margaret C. Ertel” van nieuwe tussen-dekluken voorzien moest worden.

De afdeling binnenvaart heeft de baggermolen „Ham 112” geschikt gemaakt voor het baggeren op 23 m diepte. Voorheen bedroeg dit ruim 18 m. Inmiddels heeft de molen met goed gevolg proefgebaggerd in de Schelde. Momenteel baggert hij buiten Terneuzen voor het project bouw van grote, nieuwe zeesluizen in het Kanaal van Terneuzen naar Gent. Een ander binnenvaartkarwei was de

havensleepboot „Willemskade”, die geschikt gemaakt werd voor beperkte zeevaart. Als zodanig gaat ze dienst doen om peilingen te verrichten voor de veel besproken vaargeul voor grote schepen. We hopen hierover in het volgende nummer meer te vertellen.

Over het onder handen zijnde C.O. werk vallen deze keer geen bijzondere dingen te vermelden. Wel bijzonder was het feit, dat het booreiland „Conoco 1”, waarvoor wij het dekhuis met heliporter-

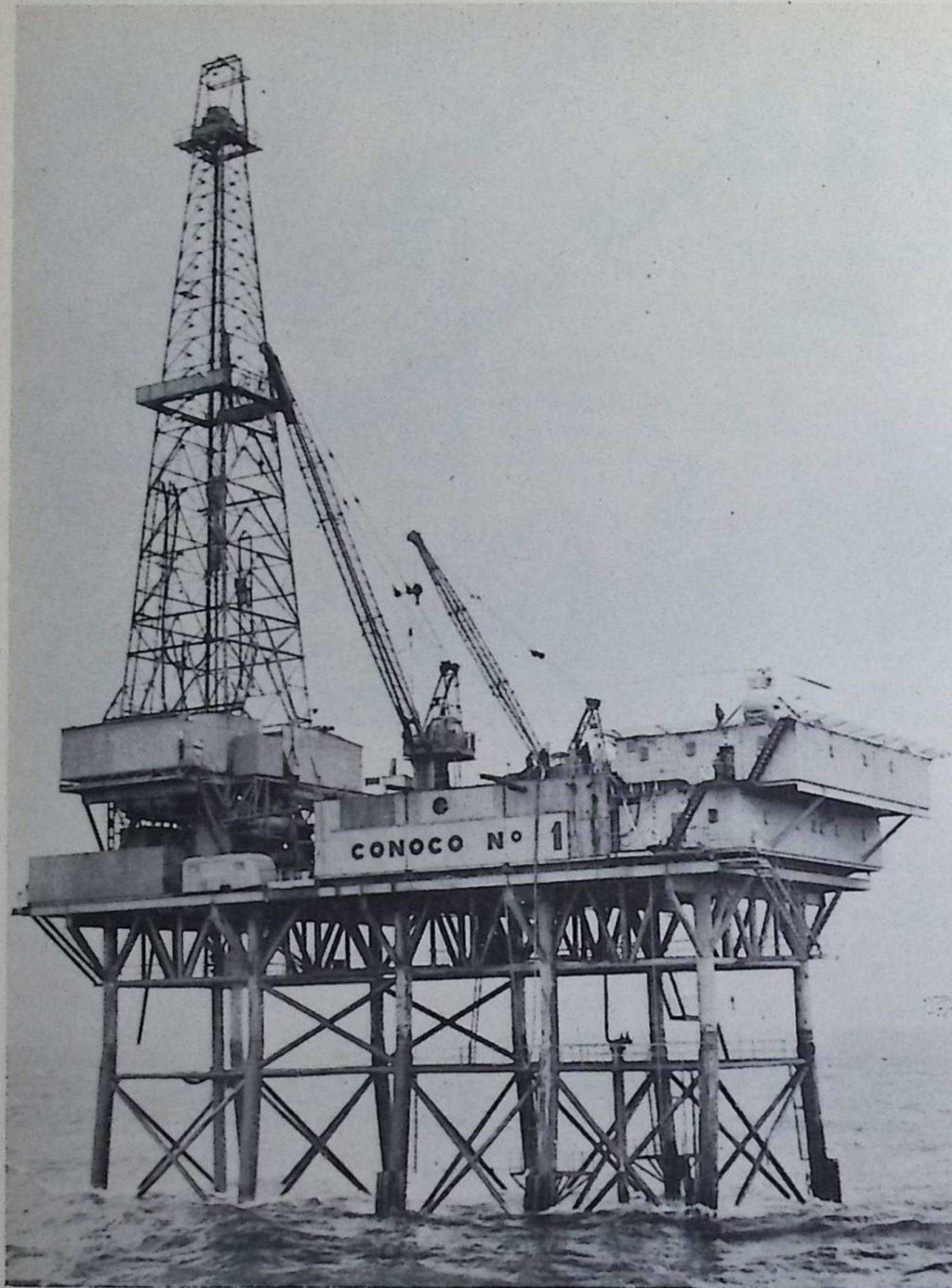
Arbeid aan de 1e sectie van bouwno. 963. Links: W. Pottuit — rechts F. de Jong.

Mr. C. S. Brown: hartelijk dank aan alle Boele-medewerkers.

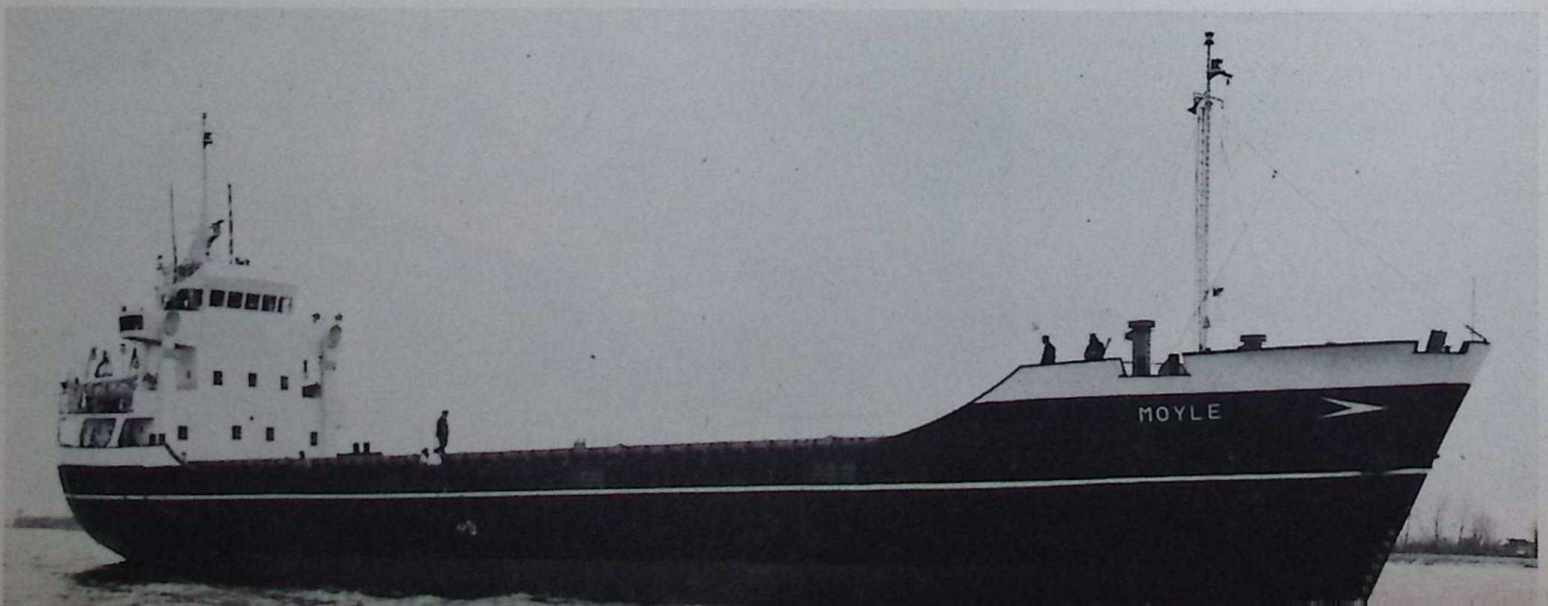
dek bouwden, enige tijd geleden op de televisie te zien was. Tijdens het afbreken voor verplaatsing was het door de poten gezakt en prompt besteedde het journaal er aandacht aan. De ontstane schade bleek achteraf nogal mee te vallen. We hebben moeite gedaan om U te kunnen laten zien, hoe het dekhuis op het booreiland staat. Duidelijk kunt U de heli-copter op het platform zien staan.

De nieuwbouw bij Boele had ook de lente in het hoofd. De laatste van de twee containerschepen, die we voor Shamrock Shipping Ltd. bouwden, het m.s. „Moyle”, verliet op 7 april 1967 de werf met bestemming Belfast, Ierland. Daags tevoren was een geslaagde proeftocht gehouden op het Haringvliet. Tijdens de overdracht bedankte één der directeuren van Shamrock, de altijd vriendelijke Mr. C. S. Brown, alle Boele medewerkers voor de prettige samenwerking en het betoonde vakmanschap.

Ons dekhuis in de praktijk.

Naar Ierland.

W. C. v. d. STEL JUBILEERDE

Op dinsdag 11 april was het de beurt aan Willem v. d. Stel, ijzersorteerder op het platenterrein, om een hulding te ondergaan. Op die datum was het namelijk 40 jaar geleden, dat hij bij Boele in dienst trad.

Zoals dat in die tijd nu eenmaal gebruikelijk was, kwam hij eerst terecht bij de klinkers. Vandaar in het ijzerwerkersvak en om gezondheidsredenen werd hij in 1960 ijzersorteerder op het nieuwe terrein.

't Was een hele drukte in hun huis aan de Rotterdamse kant van het Dijkje, want de voltallige directie en leden van de bedrijfsleiding en Ondernemingsraad kwamen op bezoek om het jubileum de luister bij te zetten die het verdiende.

Gezamenlijk ging men daarna naar het Gemeentehuis te Ridderkerk om er getuige van te zijn hoe wethouder C. J. v. d. Berg, tevens loco-burgemeester, de jubilaris de bronzen Ere-medaille opspelde.

In zijn toespraak vroeg de Heer v. d. Berg zich af, wat ze bij Boele eigenlijk

doen, omdat er zo opmerkelijk veel jubilarissen zijn. Klaarblijkelijk is er een bijzonder trouwe kern!

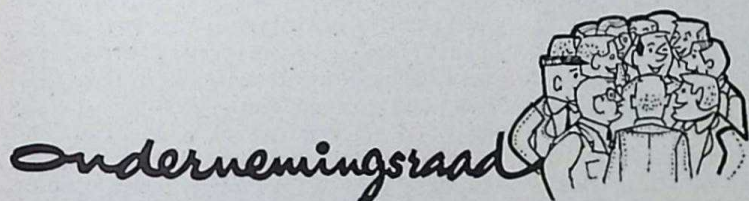
Hierop inhakend schetste de Heer Joh. Boele de verdiensten van de jubilarissen in het algemeen en van de Heer v. d. Stel in het bijzonder.

Als alles goed gaat, kan v. d. Stel de 50 Boele-jaren nog vol maken, maar voor het zover is, zal hij nog heel wat materiaal gesorteerd en op maat gemaakt hebben.

Bij de zaagmachine.

Zootje Plet trok zich niets van de visite aan en speelde onverstoord verder.

VERSLAG VAN DE VERGADERING ONDERNEMINGSRAAD POT OP 13 APRIL 1967

Er was in deze bespreking slechts één agendapunt aan de orde, namelijk het voornemen van de directie aan alle werknemers een mededeling uit te reiken, inhoudende dat in verband met de besprekingen in oktober en november vorig jaar en de geringe resultaten daarvan, de bazen gemachtigd worden (zo nodig in overleg met de bedrijfsleiding) die maatregelen te nemen welke nodig zijn ter bevordering van de productie. In deze mededeling wordt nogmaals een beroep op de werknemers gedaan om op de gestelde tijden het werk aan te vangen en te beëindigen.

De ondernemingsraad geeft als haar mening te kennen dat de baas „baas zal moeten zijn”. Zij hoopt dat indien de maatregelen op de juiste wijze zullen worden toegepast, deze tot het gewenste resultaat zullen leiden. Evenwel geeft zij te kennen hiervoor uiteraard geen verantwoordelijkheid te kunnen dragen.

ZIEK ZIJN - BETER WORDEN

Raadpleeg bij ziekte direct Uw dokter.

Bij de eerste controle blijkt nogal eens dat men heeft verzuimd gelijktijdig met de ziektemelding de huisarts te waarschuwen. Volgens de controlevoorschriften dient U als U ziek bent — dat is ook voor Uw eigen bestwil — dadelijk medische hulp in te roepen.

POT-filmavond een succes

Woensdagavond, 5 april bevolkten zo'n 140 Pot-medewerkers de grote Boele-kantine.

De in „blitz-tempo” georganiseerde filmavond was dus wat belangstelling betreft een redelijk succes.

De films voor de pauze, achtereenvolgens „schot te boord” van Herman van der Horst en de „Eurotrawler-film” werden goed ontvangen.

Bijzonder interessant om te bemerken welke grote verschillen er bestaan tussen de ouderwetse visserij en de meest moderne.

Na de pauze een tweetal documentaires. Jammer dat bij de eerste het geluid niet meedeed.

Snel ingrijpen van de haastig ontboden heer v. Ooyen voorkwam erger.

Met veel genoegen constateerden de aanwezige personeelsvereniging-bestuurders, dat er bij de „potters” belangstelling genoeg is om eens wat te organiseren.

Uitbetaling lonen en salarissen bij Boele

Om de betaling te vereenvoudigen is reeds vroeger besloten het netto uit te betalen bedrag af te ronden op hele gulden. Om deze vereenvoudiging nog verder door te voeren is overleg gepleegd in de Ondernemingsraad van Boele om het netto uit te betalen bedrag af te ronden op vijf gulden.

Door de invoering van nieuwe biljetten van vijf gulden is bij deze afronding geen zilvergeld meer nodig.

Het netto uit te betalen bedrag zal met ingang van de loon- en salarisbetaling van 26 mei a.s. worden afgerond naar boven op een veelvoud van vijf gulden.

Het verschil wordt steeds verrekend met een volgende betaling.

Feestelijke opening

van het sportterrein

Onder bijzonder gunstige weersomstandigheden, waarbij ook de lentezon het niet af liet weten, werd op zaterdag 22 april het fraaie sportcomplex officieel in gebruik genomen.

Er waren vele genodigden, onder wie burgemeester C. J. v. d. Hoeven, wethouder M. P. Kogelenberg als voorzitter van de Sportraad, de heer A. v. Gastel als voorzitter van de Stichting Ridderkerkse Gemeenschap en de heren J. Reur en W. Bijloo, bestuursleden van de K.N.V.B. afd. Rotterdam.

Boele's Muziekvereniging Excelsior verzorgde keurig de muzikale entree en het verdere verloop van deze sportmiddag toonde aan, dat de organisatie geen mankementen vertoonde.

Personeelsvoorzitter G. de Jong leidde de eerste spreker in, met name de heer

Joh. Boele, die dankwoorden richtte tot B. en W., het Polderbestuur, de aannemer fa. Kleinjan en de vele anderen, die hun medewerking gaven aan de totstandkoming van het complex.

De burgemeester sprak de hoop uit, dat op dit complex uitsluitend *ware* sportbeoefening zou mogen plaatsvinden, zonder de uitwassen, die de laatste tijd zo veelvuldig voorkomen.

Hierna werd de toegang tot het sportterrein door de burgemeester vrijgemaakt door het doorknippen van een lint, waarbij hij werd geassisteerd door Annemieke Boele. Het was haar broertje Pieter die de aftrap verrichtte van de match Boele-Pot tegen „de rest van Ridderkerk”. Hij deed dat zo enthousiast dat de Ridderkerk-keeper al verbleekte. Hij zou nog bleker worden...

Het bleek namelijk dat de scheepsbouwers heel wat meer in hun mars hadden dan het gelegheidsselftal. Direct gingen ze in het offensief, maar paal en lat keerden aanvankelijk nog de gevaren. Een spetter van een Ridderkerk-voorwaarts verdween daarna hoog over de zes meter hoge ballenvanger, wat de heer Joh. Boele de opmerking ontlokte, dat „het spul te bekrompen was opgezet”.

Toen Hans de Jong even daarna 1—0 voor Boele-Pot liet aantekenen was het hek toch van de dam. V. Vught, v. Es en v. d. Heerik zorgden er voor, dat de rust met 4—0 ingegaan kon worden. In deze rust waren onze leerscholieren bereid zich in het zweet te werken met een perfecte gymnastiek- en judodemonstratie. Achter- en voorwaartse vallen, beenworpen, heupworpen, salto's, bok-

De officiële opening

Tong uit zijn mond, vuisten gebald... hard weggeknaald.

Entree der Gladiatoren.

Van achteren bezien is het niet meer dan billijk, dat we verklaren: een hoogstaande demonstratie!

springen en wat al voor acrobatiek werden in een flitsend tempo afgewerkt. Zij oogstten er een verdiend applaus mee. In de tweede helft van de voetbalwedstrijd werden de Ridderkerkers naar een zware nederlaag gevoerd. Toen de stand 10—0 was, moest Aad Willemse in het Boele-Pot-doel, na een perfecte safe, voor de eerste en enige maal vissen. Toen de stand 13-1 bereikt was, schijnt de Ridderkerk-coach beslist te hebben, dat het geheime wapen in de vorm van een zeer snel sprintende hond maar in het veld gebracht moest worden. De laatste Boele-Pot-aanval onderbrak hij door v. Vught stevig in de kuiten te bijten. Het Boele-Pot-elftal zag er zo uit:

doel: A. Willemse (Pot)
achter: J. H. Snijders, F. V. Garcia Loredó

Enzaam maar niet alleen.
(De Boele-Pot-keeper Aad Willemse).

midden: C. Pijl, Joh. de Jong en R. D. Dane (Pot)
voor: F. A. v. d. Heerik, F. v. d. Berg, H. v. Vught, J. v. Weel (Pot) en C. v. Es. Scheidrechter was de heer A. 't Jong.

Als grensrechters fungeerden G. Huizer en P. Gerritse.

De gymnastiekdemonstratie werd verzorgd door: C. M. Huizenga, W. Delwel, A. v. d. Spoel, B. T. Windsant, J. v. d. Ven, C. Vogelaar, P. Bouman, J. Tiesse-link jr., J. J. Verseveldt, P. H. Heiden en A. van Hengel.

De volgende jongens gaven (evenals de gymnastiek onder leiding van hun leraar A. G. M. v. Houdt) een judo-demonstratie:

G. C. Vis, W. Wortel, A. J. Stroomberg, C. Czczot, D. S. Bravenboer, J. Padilla Gonzalez, G. Honkoop, G. Moerkerken, B. A. Wilbrennick en R. D. C. de Keizer.

J. G. Vermaas moest helaas verstek laten gaan wegens een blessure.

Winteruitvoering EXCELSIOR

Vrijdag, 31 maart, gaf Excelsior voor het eerst concert o.l.v. haar nieuwe dirigent P. Spruyt. De gebruikelijke verslaggever was tot zijn spijt (en de mijne) verhinderd deze avond bij te wonen. Daarom moet u geen uitvoerige beschouwingen verwachten van een leek als „invaller”. Het concert werd onder de stimulerende leiding van de dirigent vol overgave gebracht. Aan zuiverheid is veel gewonnen. „Invaller” constateerde een nog steeds opgaande lijn in de verrichtingen van ons corps. Ook de opbouw van het programma was goed gekozen. Na de openingsmars kregen we achtereenvolgens een ouverture, een suite, een wals en weer een ouverture te beluisteren. „Zware stukken” zou de leek zeggen. Maar de tweede helft voerde ons van een

paso-doble, via de Veleta naar een sopraan-sax-solo, prachtig gespeeld door Henk Lighaam. Tot slot een paar meezingers: Letkis Jenka en High Society. De nummers werden vlot aan elkaar gepreut door Th. Ipskamp. Al met al een volgens „invaller” goede uitvoering, jammer genoeg slechts voor een $\frac{3}{4}$ gevulde cantinezaal. Voor het gedeelte na de pauze had Excelsior weer een beroep gedaan op toneelver. De Kreek, welke voor het voetlicht bracht het blijspel „Wij komen niet uit met ons pensioen”. Dit vrolijke stuk werd zeer goed gespeeld en, wat tegenwoordig veel zegt, het boeide van begin tot eind. De hoofdrollen, waarin onze baas Punt te zamen met mevr. L. Flach-Velhuizen schitterde, waren ook verder

Excelsior, hier op mars naar het sportveld.

door H. Melis en mej. T. de Jong zeer goed bezet. Een geslaagde avond dus, waarop Excelsior met genoeg kan terugzien.

L. T.

BOOR- EILAND OP STAL

Sinds een maand, om precies te zijn sinds 24 maart, staat op het terrein achter de scheepsbouwloods van Gebr. Pot een booreiland opgeslagen.

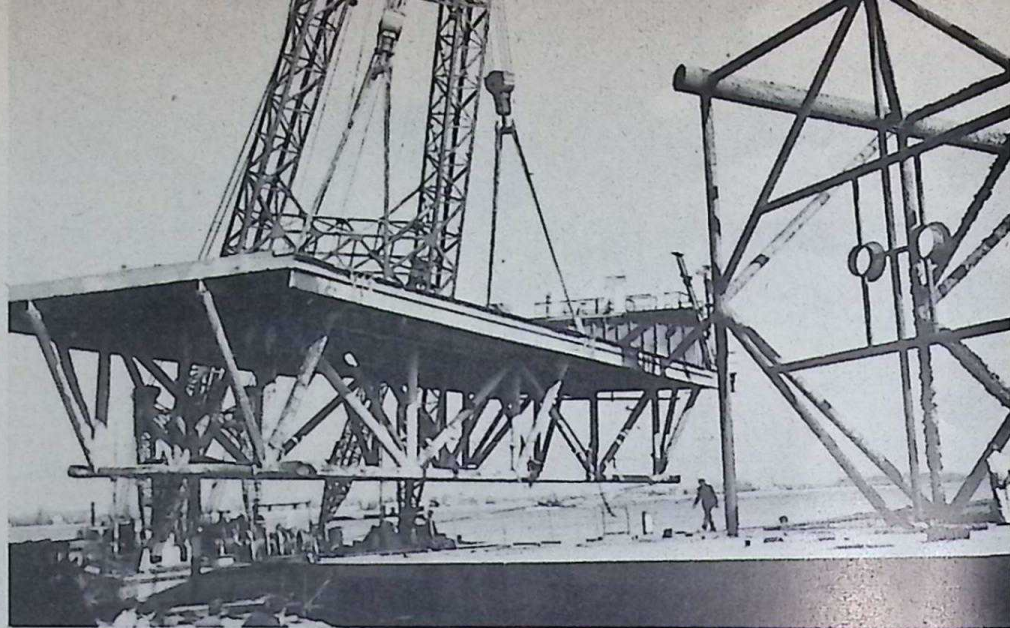
U heeft zich natuurlijk al lang afgevraagd wat wij met dat ding moeten doen.

Het antwoord is eenvoudig: niets. Niets doen we er mee. Het booreiland is eigendom van Brown & Root, de grote booreilanden-ontwerper, waarvoor wij al diverse opdrachten uitgevoerd hebben. Het eiland werd in 1964 gebouwd en is een ontwerp van Brown & Root. In hetzelfde jaar nog werd het in de Duitse Bocht bij Kiel geplaatst om aldaar te gaan boren naar gas. Het booreiland werd daartoe door Brown & Root verhuurd aan een Duitse maatschappij. De resultaten waren echter niet van dien aard, dat verdere exploitatie gerechtvaardigd was.

Een tweede poging werd in 1965-'66 gewaagd op een ander punt in de Duitse bocht, maar ook die poging leverde geen voldoende resultaten op. De Duitse maatschappij verlengde toen haar huurcontract niet meer en gaf de installatie aan de eigenaar terug.

Aangezien er op dat moment geen Duitse firma's te vinden waren, die interesse voor het booreiland hadden, werd de gehele installatie teruggevoerd naar Rotterdam. Een tijdelijke opslagplaats werd gevonden op het terrein bij Pot en daar ligt het nu met mosselen en al te wachten op een nog onbekende, volgende bestemming.

Het plaatsen van een booreiland is een interessante aangelegenheid. Eerst wordt

Het „stallen“ van de deksectie.

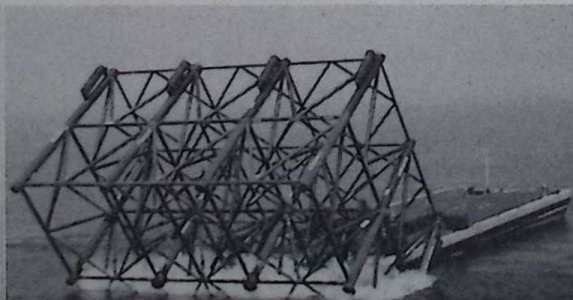
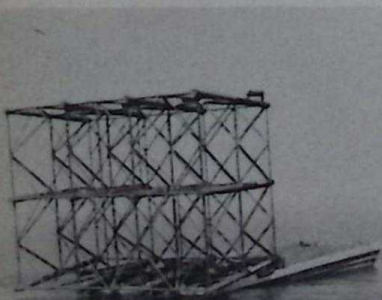
Een dikke laag mosselen bedekt het staal, dat steeds onder water geweest is.

het onderstuk op de zeebodem gezet en hoe dat gebeurt kunt U op de foto's bekijken. Het onderstuk ligt op een grote bak. Op deze bak zijn zware balken gemonteerd, die een kantelpunt hebben. De bak wordt nu getrimd d.w.z. aan de voorzijde worden de tanks vol water gezet, waardoor de bak voorover komt

te liggen. Het onderstuk gaat daardoor over de balken glijden en kantelt daarna domweg in zee.

Later worden de deksecties en de boorinstallatie er op geplaatst. De gehele installatie, die in de Duitse bocht stond, woog 4000 ton. Het gedeelte, dat nu bij ons op stal staat, weegt 750 ton.

Langzaam glijdt het onderstuk naar voren totdat het kantelpunt bereikt is en de 650 ton staal het water in plonst.

JAARVERSLAG 1966

Bij de beschouwingen over het afgelopen jaar gedenken wij in de eerste plaats met eerbied hen, die ons in 1966 ontvallen zijn, te weten:

J. Koppenaar,
P. Kooyman,
M. Meyer,
T. Penning,
H. v. d. Stel,
Ant. Soffree,
K. H. Kooyman,
J. Schop,
G. W. van Vuuren,
T. Buitendijk,

waarvan de vijf laatstgenoemden reeds enige tijd met pensioen waren.

Veertien personen beëindigden de dienstbetrekking in dit jaar wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.

Vier jubilarissen vierden hun 50-jarig jubileum bij ons bedrijf, te weten de heren H. v. d. Stel, P. Rijdsdijk, A. van Rietschoten en And. Kooy, terwijl 8 jubilarissen hun 40-jarig jubileum vierden, en wel de heren L. Preesman, H. G. de Jong, C. van Wingerden, H. J. de Jong, T. van Wijngaarden, A. Plaisier, S. Verhoeven en J. Zondervan.

20 jubilarissen vierden hun 25-jarig jubileum.

Personeelsbezetting

De totale personeelsbezetting bedroeg per 31 december 1966 1160 tegen 1130 per 31 december 1965. De bezetting aan buitenlandse werkkrachten bleef vrijwel gelijk.

Het personeelsverloop is, vooral in het laatste kwartaal, sterk verminderd. De teruggang in de conjunctuur in andere

bedrijfstakingen zal hierop zeer zeker van invloed zijn geweest. Ondanks het vrij grote aantal geregistreerde werklozen is het aanbod nog niet van dien aard, zeker niet voor bepaalde vakken in de metaalindustrie, dat met de werving van buitenlandse arbeidskrachten kan worden gestopt.

Mede door de gezamenlijke inspanning van leerlingen en opleidings functionarissen waren de resultaten van de leerscholen in het afgelopen jaar bevredigend en slaagden 25 leerlingen voor het Bemetel examen, en wel:

- 9 voor metaalbewerken in de scheepsbouw,**
- 3 voor scheepsbeschietsen,**
- 11 voor machinebankwerken,**
- 2 voor frezen.**

Ondernemingsraad

Op 3 mei 1966 vond de verkiezing plaats van leden voor de Ondernemingsraad.

De heren B. Bouman, C. M. Blok, M. W. Sparreboom en W. Gerritse keerden niet in de nieuwe raad terug. Als nieuwe leden werden geïnstalleerd de heren A. Moerkerken, M. Smalheer, H. Kooyman, H. Zanting en J. van 't Zelfde.

De raad kwam 5 x bijeen en wel op 30 maart, 15 juni, 28 september, 23 november en 21 december.

Enkele van de belangrijkste punten die behandeld zijn waren: verbetering van het bedrijfsklimaat, het instellen van een commissie voor integratie arbeidsvoorwaarden handarbeiders — beambten en het verbeteren van de veiligheid.

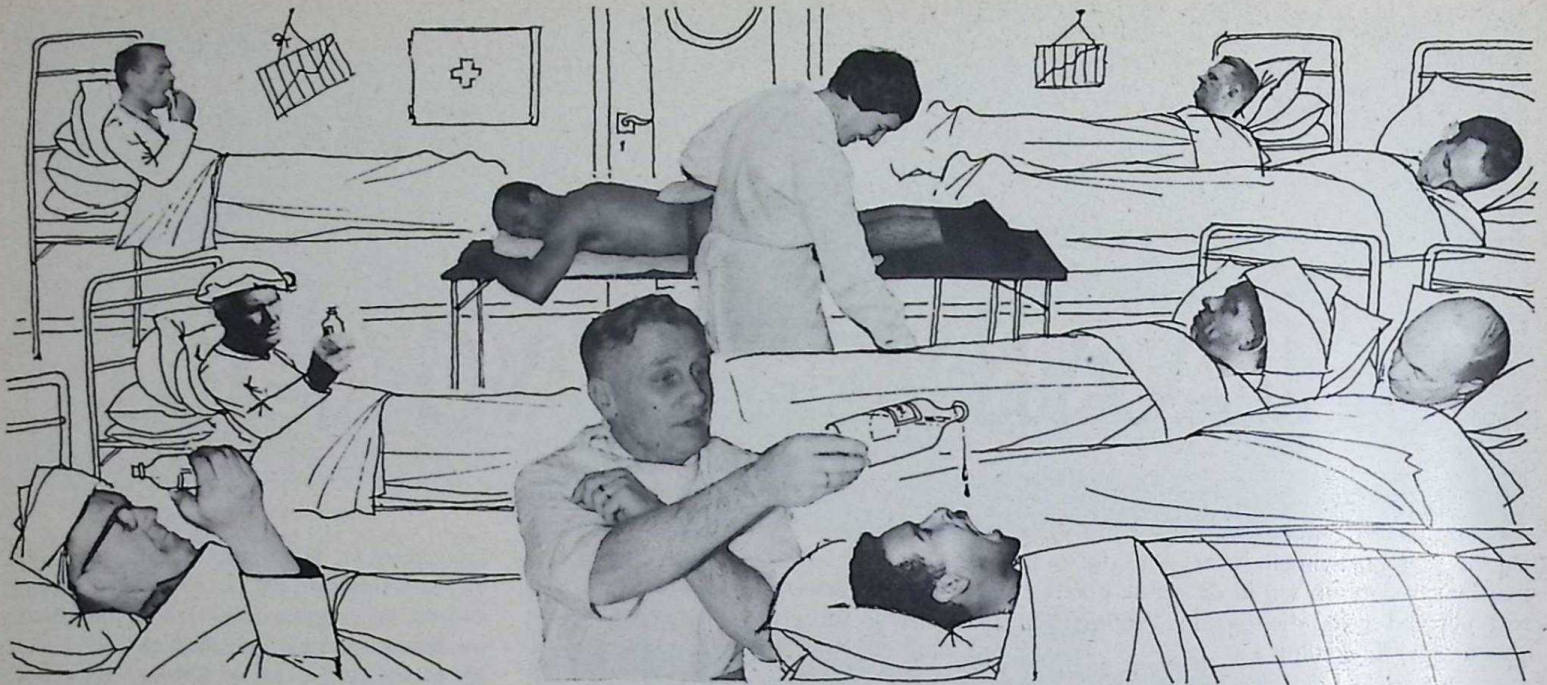
In de vergadering van 21 december werd op hetzelfde tijdstip als bij Gebr. Pot mededeling gedaan van de overname van de aandelen van Gebr. Pot door Boele.

Woningen

In het vorig jaaroverzicht is bijzondere aandacht geschonken aan de personeels-

... resultaten van de leerscholen bevredigend...
Maarten Mudde en Sijmen Roest tijdens het Bemetel-examen januari 1966.

Griepepidemie 1966

bezetting van het bedrijf. Ook in het jaar 1966 heeft verbetering van de personeelsbezetting weer centraal gestaan. In dit verband kan met voldoening worden vermeld, dat het bedrijf erin is geslaagd de beschikking te krijgen over het huurrecht van 70 woningen te Slikerveer, welke woningen alle zijn voorzien van centrale verwarming.

Ondanks de bijzondere hoge rentestand is het uiteindelijk mogelijk gebleken een, in vergelijking met gelijksoortige woningen, redelijke huur vast te stellen, omdat het bedrijf het zgn. onrendabele deel van de exploitatie voor zijn rekening neemt.

Bedrijfsbeleid

Teneinde onze positie van vooraanstaand scheepsreparatiebedrijf te behouden en te versterken, blijft een slagvaardig beleid geboden.

Enerzijds houdt dit in dat de technische uitrusting in zijn geheel aan de hoogste eisen blijft voldoen; hiervoor moeten nu eenmaal de nodige financiële middelen op de juiste momenten aanwezig zijn; anderzijds dat een hoge graad van vakbekwaamheid van een ieder, naast een juiste personeelsbezetting, van zeer grote betekenis is. Ook hiervoor zijn grote bedragen nodig, zoals voor opleiding en vorming, vakopleiding, huisvesting, e.d. Uiteraard moeten deze bedragen worden opgebracht en deze kunnen alleen dan worden verkregen als met inzet van een ieder de werkzaamheden worden

uitgevoerd naar volle tevredenheid van de opdrachtgevers.

Het behoeft geen betoog, dat het streven voortdurend is gericht op een doelmatig gebruik van de veelsoortige productiemiddelen van het bedrijf en het voorkomen van onnodig verlies aan kostbare productie-uren.

Werkvoorziening

Het bedrijf was het afgelopen jaar goed van werk voorzien, zij het dat het laatste kwartaal een kleine inzinking vertoonde. De werkzaamheden waren van velerlei aard waarbij die van de verlengingen van een groot aantal schepen het sterkste opvielen. Door de goede naam die het bedrijf ook op dit gebied heeft opgebouwd, is het gelukt nieuwe verlengingsopdrachten voor het jaar 1967 te verkrijgen.

De griepepidemie heeft gedurende de winter 1965/1966 een extra stijging veroorzaakt in het aantal ziekte-uren.

De financiële lasten die uit deze stijging zijn ontstaan, zijn uiteraard voor de Afdelingskas zeer nadelig geweest. Als gevolg hiervan moest het premiepercentage van 5 % tot 7 % worden verhoogd. Verder betekende één en ander extra verlies aan productie-uren en veroorzaakte stagnatie in het werk.

Overwerk

De aard van ons bedrijf brengt met zich mee dat werkzaamheden verricht moeten worden buiten de normale werktijd-

den. Binnen de mogelijkheden, die het bedrijf ten dienste staan, wordt het ongemak van de werknemer bij het maken van overuren zoveel mogelijk opgevangen.

Zo is in het jaar 1966 begonnen met het verstrekken van warme maaltijden voor personen die overwerk verrichten.

In het algemeen kan hierbij worden opgemerkt, dat naarmate de arbeidstijd korter wordt, het steeds moeilijker te voorkomen is dat bepaalde werkzaamheden in overuren geschieden, willen deze werkzaamheden op tijd klaarkomen. Het is nu eenmaal een feit dat rederijen hun opdrachten plaatsen bij die werven waar het werk in de kortst mogelijke tijd uitgevoerd kan worden.

Ook tengevolge van de grote investeringen welke de toenemende automatisering van schepen met zich brengt, moeten rederijen het aantal niet-vaardagen zoveel mogelijk beperken, zodat het steeds belangrijker wordt dat méér personeel deel gaat nemen aan continue werk op roulatie basis en wel speciaal gedurende de weekeinden.

In het jaar 1966 is de loonberekeningswijze in verband met de loonbelasting verschillende malen ter sprake gekomen; het bedrijf is erop uit binnen het kader van de wettelijke mogelijkheden steeds de meest voordelige wijze van berekenen van de loonbelasting toe te passen. Ook zal hulp worden geboden aan een ieder die dat wenst bij het invullen van aangiftebiljetten voor de inkomstenbelasting. Verschillende malen is door het bedrijf ook in breder verband aangedrongen op

vereenvoudiging van fiscale en sociale wetten, alsmede op verzachting van de fiscale lasten op bepaalde loonbestanddelen.

Van de mogelijkheid om een deel van het loon of salaris door het bedrijf op een girorekening te laten overmaken, wordt nog weinig gebruik gemaakt.

Aan de winstdelings-spaarregeling werd in het verslagjaar deelgenomen door \pm 150 personen met een gezamenlijk bedrag van f 56.590,—.

Het voetbalveld is door de aannemer opgeleverd en zal tegelijk met het gereedkomen van het kleedgebouw in het voorjaar van 1967 in gebruik kunnen worden genomen.

Over 1966 zal wederom een winstuitkering plaatsvinden van 6 %, welke uitkering op vrijdag 14 april 1967 zal worden uitbetaald.

Hieronder volgt een beknopt overzicht van de belangrijkste activiteiten gedurende het jaar 1966.

Nieuwbouw

In de loop van het jaar werden afgeleverd:

Twee enkelschroef-motorvrachtschepen „DEBEN” en „CROUCH”, bouwnummers 1023 en 1024, bestemd voor Blue Star Line Ltd., Londen.

In opdracht zijn thans:

Twee enkelschroef-motorvrachtschepen voor het vervoer van containers, bouwnummers 1026 en 1027, voor Shamrock Shipping Company Ltd., Larne (Noord-Ierland).

1 Cutterzuiger, bouwnummer 1028, voor Van Hattum en Blankevoort N.V., Beverwijk.

Reparatie

In het afgelopen jaar 1966 werden in totaal 711 (870) schepen gerepareerd, als volgt samengesteld:

372 (367)

Zeeschepen, waarvan:

58 (36) voor Nederlandse reders.
314 (331) voor buitenlandse reders.

Hiervan werden:

73 (56) schepen gehellingd.
45 (58) schepen in eigen dok gedokt.
234 (253) schepen in Rotterdam gerepareerd.

44 (59)

Kustvaartuigen, waarvan:

38 (52) gehellingd.
— — gedokt.
2 (7) in Rotterdam gerepareerd.

295 (437)

Binnenvaartschepen, waarvan:

173 (259) schepen gehellingd.
1 (1) schip gedokt.
— (—) schepen in Rotterdam gerepareerd.

Bijzondere reparatie-opdrachten zijn uitgevoerd aan de navolgende schepen:

- „HOLLAND 11” - uitgebreide reparatie aan gezonken baggermolen.
- „BOWQUEEN” - gezonken geweest, uitgebreide reparatie.
- „POLLUX” - brandschade.
- „NORSK BARDE” - uitgebreide motorreparatie.
- „G.C. ERTEL” - omvangrijke reparatie aan motorinstallaties.
- „BARENDTS-ZEE” - inbouw nieuwe motoren.
- „SALDANHA” - accommodatie achterschip uitgebrand.

Tevens werden de navolgende 9 schepen verlengd:

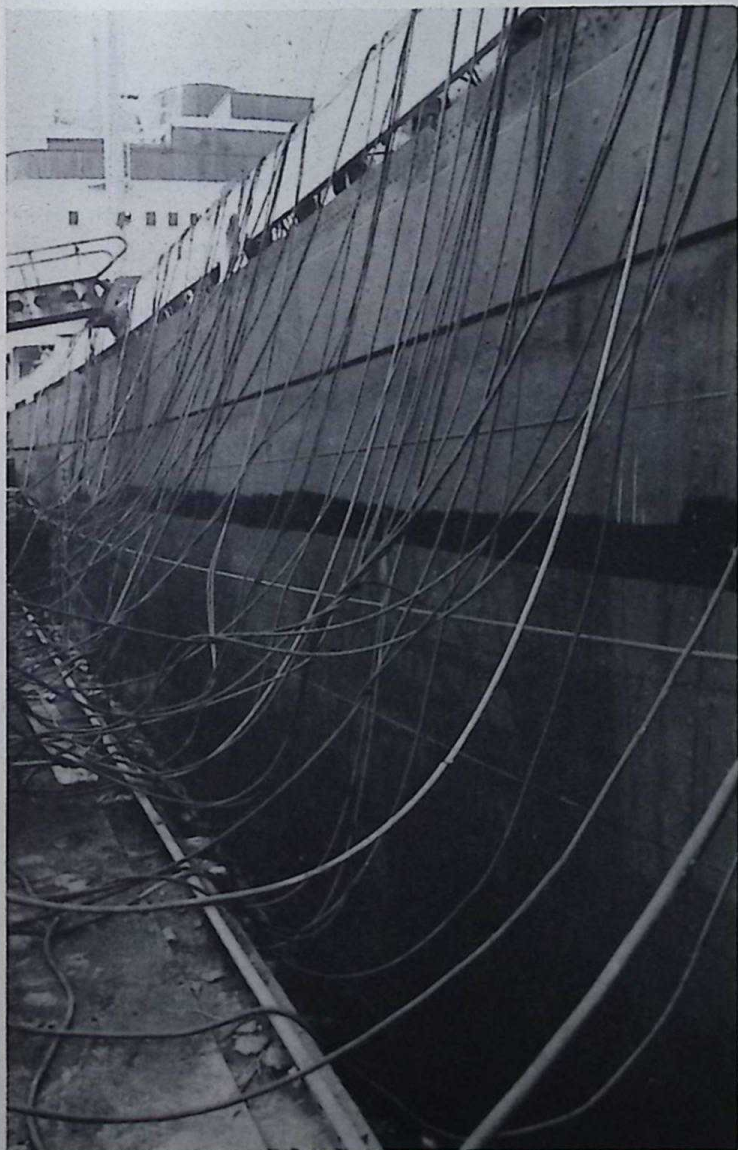
„ASP”, „HEGG”, „THACKERAY”, „BODIL SCHMIDT”, „THERON”, „SINON”, „MEDON”, „GANYMEDES”, „PERICLES”.

Constructie:

Omvangrijke constructiewerkzaamheden zijn uitgevoerd voor:

Koninklijke Demka Staalfabrieken N.V.,
Messrs. Loffland Brothers,
Hispano Suiza N.V.,
Hollandsche Aanneming Maatschappij N.V.,

Brown & Root Nederland N.V.,
Havenbedrijf Burger N.V.,
Provinciale Waterstaat van verschillende Provinciën,
Rijkswaterstaat.

Verlenging „Pericles” oktober 1966 — onbegrijpelijk dat men de draad niet kwijtraakte.

Eind vorig jaar kregen we van een grote olieboormaatschappij in Engeland een aanvraag om prijs op te geven voor de verbouwing van een groot booreiland en als te doen gebruikelijk gaan er dan één of meer Boele-mensen de zaak ter plaatse bekijken om een zo goed mogelijke prijs op te kunnen geven.

Schrijver dezes was de pineut en werd op een nachtboot naar Engeland gefrommeld.

Het eerste doel van de reis was de stad Middlesborough, waar het kantoor van deze boorfirma gevestigd is.

Om vanuit Hull, de aankomstplaats van de nachtboot, naar Middlesborough te geraken was het driemaal nodig om over te stappen van de ene trein in de andere,

Voor de tweede dag was een bezoek gepland aan het booreiland. Om dit te bereiken moest ik eerst anderhalf uur met een taxi naar een plaatsje aan de kust, Scarborough, rijden, waar op een miniatuurvliegveldje een heli-copter stond te wachten om mij, tegelijk met de afploeg van het booreiland, weg te brengen. Vijftien als cowboys uitzieende wildwestfiguren hadden zich bij de heli-copter verzameld met een enorme hoeveelheid koffers en tassen. Op een sein van de piloot werd ingestapt, eigenlijk meer ingeduwd. We werden met z'n zestien in het achtergedeelte van het vliegtuig gestouwd. Je zat tegenover elkaar, knie aan knie, en je moest je bovenlichaam dwars draaien om je

tellen. Je zit maar op je horloge te kijken of dat uur nog niet om is.

Het bezoek op het eiland mocht niet langer dan een uur duren, omdat de afgeloste ploeg natuurlijk zo snel mogelijk wilde verdwijnen. Op de terugweg hadden ze me helemaal mooi te grazen. Achterin moet namelijk een van de mensen een koptelefoon met spreekbuis op hebben. Dat was ook zo op de heenweg. Op de terugweg bleek deze man niet aanwezig te zijn en de plaats van de telefonist was netjes door de heren boorders vrijgehouden. Ik was de laatste die instapte en pas toen de piloot mij de gehele apparatuur op m'n hoofd duwde had ik in de gaten dat ik erin getippeld was. Niet erg, tenslotte moet je je altijd

de ervaringen van een heli-copter-reiziger

Dit was 't'ie

waardoor deze reis maar liefst drie en een half uur duurde.

De eerste dag werd verder besteed aan het bestuderen van een enorme stapel rekeningen en het maken van notities.

Na het avondmaal en een opfrisser in een hotel in een klein plaatsje buiten Middlesborough, dronk ik een glaasje bier met een aan de bar in het hotel hangende Engelsman, die wel eens in Holland geweest was, daar een paar mensen ontmoet had en alle namen achtereenvolgens spuide, terwijl hij mijn gezicht bestudeerde of ik niet elk moment kon uitroepen, dat ik bedoelde persoon wel kende. Zo eindigde deze eerste dag.

schouders kwijt te kunnen. De laatste man schoof over de knieën de hele berg bagage er in en onder luid gejuich werd de deur, die bijna niet dicht kon van mensen en pakken, dichtgeschoven.

De piloot verdween in de cockpit en startte de motoren. Mensen, wat voel je je vreemd. Je ziet niets omdat praktisch de hele zaak afgesloten is. Voor het vertrek laat de vlieger de motoren nog even warm draaien en juist voor het omhooggaan gaat het ding zo ontzettend te keer en word je zo hevig door elkaar gerammeld, dat je echt blij bent dat je binnenboel na afloop nog op de juiste plaats ligt.

Van het vliegen zelf is weinig te ver-

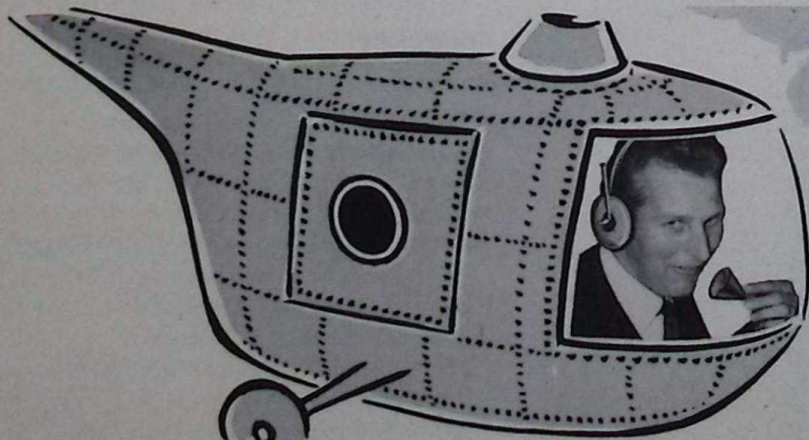
weten aan te passen. De piloot vroeg nog voor hij vertrok of alles beneden in orde was en ik antwoordde hem „Yes sir, we are all oké”.

Tijdens de vlucht sprak hij regelmatig en gaf steeds zijn positie op, naar later bleek aan het grondstation in Scarborough, maar dat wist ik niet. Ik gaf hem ook regelmatig antwoord of vroeg iets als ik het niet begreep. Antwoord kreeg ik nooit. Die heeft zich natuurlijk kostelijk zitten amuseren om de „Dutchman”.

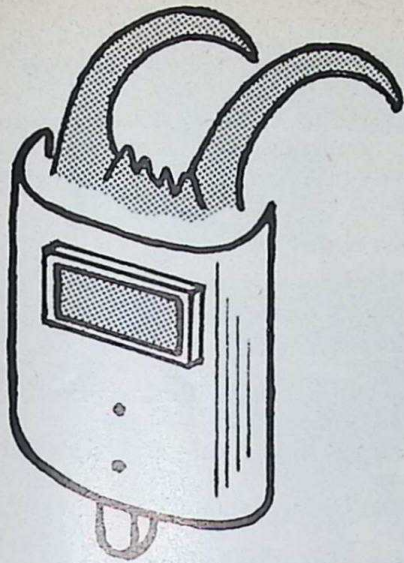
Al met al toch een machtige tocht met veel transpireren vanwege het gedoe met de telefoon en ook vanwege het feit dat de boorders allemaal zaten te roken dat het meer dan erg was, terwijl het streng verboden was. De peuken verdwenen in papieren zakken en tussen de bagage.

Bij aankomst in Scarborough ving een douanier me nog op en vroeg hoe ik aan het fototoestel kwam, of ik het op het eiland had gekocht.

(Dezelfde dag nog ben ik weer thuisgekomen, via Londen-Zestienhoven.

„Yes pilot, good heli-coptertje, a little krap with 16 man, butte It goes lekker, sir!”

HET BOK-LASSEN

In de lasloodsen van beide werven deed een nieuwe techniek haar intrede, nl. het lassen met behulp van lasbokjes.

Wanneer U, lezer, er reeds mee zag werken zult U het met ons eens zijn dat hier, met gebruikmaking van bijzonder simpele hulpstukken een leuke werkmethode-verbetering mogelijk is gemaakt. Als lasstroombron doet een normale las-transformator dienst. De lastang houdt men niet in de hand, maar deze wordt op een driepoot (bok) geplaatst. Een van de poten van deze bok is als glijrail geconstrueerd. Langs deze rail glijdt een wagentje waarop de lastang is gemonteerd.

Dit wagentje loopt, door zijn eigen gewicht van boven naar beneden. De snel-

heid hiervan is gebonden aan de afsmeltsnelheid van de electrode.

De lasser werkt steeds met 2 bokjes tegelijk. Gedurende de tijd waarin de electrode op bokje nr. 1 automatisch opsmelt stelt hij bokje nr. 2, aan bijvoorbeeld de andere zijde van de dekbalk op en steekt een electrode in de tang. Deze ontsteekt en gaat lassen zodra de electrode in bokje nr. 1 is opgesmolten. Dit heeft men bereikt door normale elektroden aan het eind, het ontstekingspunt, te voorzien van een isolerende substantie (het geheim van de leverancier). Deze isolatie wordt doorbroken als op een moment de volle trafo-spanning, ± 80 volt, op de electrode komt. Dit kan slechts gebeuren op het moment dat de andere electrode geen vlamboog meer

OPBRENGST RHEUMACOLLECTE

Op vrijdag 31 maart 1967 werd bij Boele een collecte gehouden ten bate van de reumabestrijding. De opbrengst hiervan was: f 126,96. Hartelijk dank aan alle geefsters en gevers namens de

Vereniging tot steun aan de Rheumabestrijding.

trekt, dus geen spanning meer afneemt. Al met al een simpele bedoening met een groot nuttig resultaat.

Interessant is het om te weten dat deze lasmethode reeds een aantal jaren geleden in Zweden is uitgevonden. Er was weinig interesse voor. Totdat men korte tijd geleden ontdekte dat men in Japan de methode had overgenomen en verbeterd. Een lasser werkte daar zelfs met 4 bokjes. Natuurlijk duurde het toen nog maar korte tijd voordat ook in Europa de methode toepassing vond.

Opgemerkt moet nog worden, dat de methode uitsluitend toe te passen is voor doorlopende buitenhoeklassen.

Voor iedere gewenste hoeklasdikte, de „keelhoogte”, is een electrodetype beschikbaar.

P. Zwerver bij Pot in actie met het nieuwe hulpmiddel.

MULTICATCH

In het vorige nummer van „Boele-nieuws” hebben wij met elkaar gelonkt naar de oudste dochter van Gebrs. Pot, de N.V. Eurotrawlers. Waarbij wij beloofden om in dit nummer van haar jongere zusje, „Multicatch” het levensverhaal te schrijven. Waarbij u, lezers, zult bemerken dat de familiebanden met moeder Pot toch wel iets anders liggen dan bij „Eurotrawlers”.

Welnu, Multicatch dankt haar ontstaan aan het bekende feit dat visserij-schepen geweldig ingewikkelde dingen zijn. Een vrachtschip moet geschikt zijn voor het vervoer van lading, stabiel en zee-waardig zijn en voldoen aan bepaalde snelheidseisen. Onverkort gelden deze eisen ook voor een visserij-schip. Waarbij dan bovendien komt dat het geschikt moet zijn om zoveel mogelijk vis te vangen, te verwerken en in zijn ruimen onder scherpe condities te bewaren tot het schip weer „thuis” is. Het ontwerp van zo een schip vraagt

een specialistische kennis die niet alleen van de werf en de reder kan komen. Zo zullen de fabrikanten van de Vislier, de netten, de verstelbare schroef en vele anderen hierin hun aandeel moeten leveren.

In oktober 1965, in een gesprek met een aantal onderleveranciers op initiatief van werf Pot, kwam men gezamenlijk tot de conclusie dat de kennis van de specialisten zou moeten worden gebundeld. Dit alles om gezamenlijk het best mogelijke schip te bouwen en de reders aanleiding te geven om bij ons terug te komen.

Voorts werd besloten dat men zich het best kon richten op de zogenaamde „ontwikkelingslanden”.

Tenslotte kwam men tot de gedachte dat men niet alleen gezamenlijk de plannen moest ontwikkelen, maar dat ook het beste de verkoop gezamenlijk kon worden geregeld. Om voor gezamenlijke rekening iemand naar b.v. Zuid-Amerika te sturen

om de belangstelling voor de schepen te toetsen.

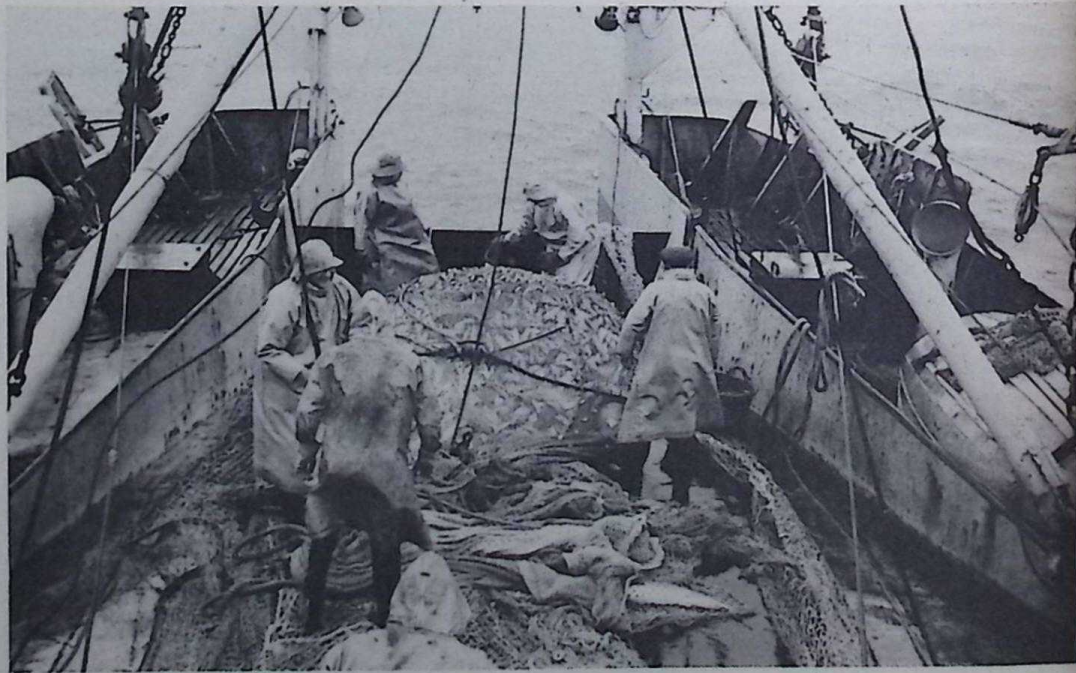
Dit alles had tot resultaat dat een coöperatieve vereniging werd opgericht, die „Multicatch” (= veel vangsten) werd gedoopt.

Als leden traden toe:

- De Apeldoornse nettenfabriek voor netten en lijnen.
- Croon en Co. voor de elektrische installatie.
- Van der Giessen Werktuigen voor lieren, kranen etc.
- „Grenco” voor koel- en vriesinstallaties.
- „Holec” voor dynamo’s, generatoren etc.
- „Grofsmederij” te Leiden voor ankers, kettingen, gietwerk etc.
- „Lips” te Drunen voor vaste en verstelbare schroeven.
- „De Merwede” voor de bouw van het schip.
- Gebrs. Pot eveneens voor de bouw.
- De Hollandse Bank Unie, de Alg. Bank Nederland, de Amrobank en de Nationale Investeringsbank; deze banken nemen deel omdat de reders, vooral uit de ontwikkelingslanden bijna altijd een lening nodig hebben voor de bouw van hun schepen.

In haar 1½-jarig bestaan heeft Multicatch bewezen dat de oprichtingsachtergronden gezond waren.

Wij hopen dat de resultaten niet onder zullen doen voor de verwachtingen.

De bult is binnen en zal aanstonds door de inmiddels geopende klep in het schip verdwijnen.

Voorbereidingen voor het binnenhalen van het net.

Een foto van juni 1964 — genomen bij de grote kotterbank.

Belangstelling voor het horloge, behalve van het kleindochtertje.

Arie Meerburg... niet zo maar een bankwerker...

Jubilerende roerenspecialist met pensioen

Voor onze werkers in de machinefabriek behoeven we niet uit te leggen wie Arie Meerburg is. Iedereen kent hem. Hij was een begrip.

Van 12 april af, op de datum van zijn 40-jarig jubileum, is deze vertrouwde figuur echter uit de machinefabriek verdwenen, want hij is tegelijk met pensioen gegaan.

't Is een vreemd idee, de bankwerkerij zonder Arie Meerburg. Want hij was niet zo maar een bankwerker. Hij was een man, wien nu letterlijk niets te veel was. Hij heeft 40 jaar gewerkt, nee, hij heeft 40 jaar gesjouwd. Hij kon nu eenmaal niet anders. Hij hield van hard werken en het werk liet hem niet met rust. Een onafgemaakt karwei was voor

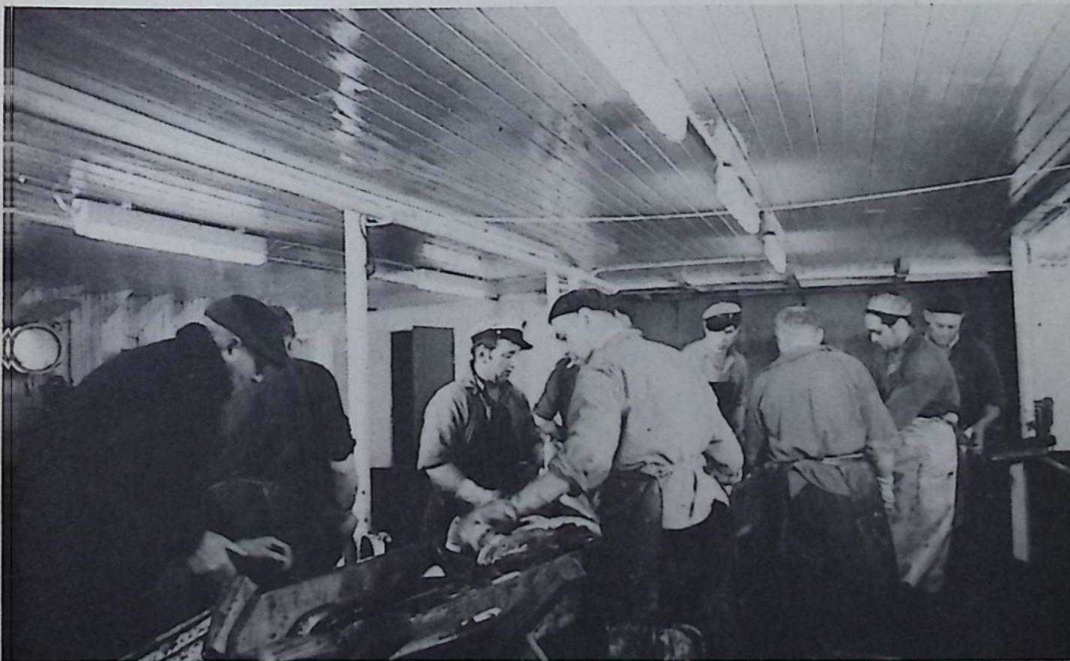
hem een ondragelijke gedachte, onnauwkeurig werk verfoeide hij. Opvliegend van karakter, maar vijf minuten daarna weer „ouwe jongens”. Dat was Arie Meerburg.

Vele verhalen van vroeger werden opgedist, toen de directie met de gebruikelijke deputatie in de Joubertstraat bij de jubilaris te gast was.

Zijn baas, D. Huizer, overhandigde hem een miniatuur-roer met inscriptie, dat door leerscholieren was vervaardigd. Want Arie was de man, die vele roeren (alleen!) uitlijnde. Hij was de roerenspecialist.

Hij kon zijn mondje ook goed roeren. Zijn verhalen over de „goeie ouwe tijd” zorgden ervoor, dat de visite een ongedwongen karakter kreeg en de tijd vloog om.

We wensen onze gepensioneerde jubilaris nog vele gezonde jaren toe.

Onder in de trawler wordt de vis direct verwerkt.

(De bijgeplaatste foto's zijn van Jan Schefer filmproductie).

PERSONALIA

Jubileea:

40 JAAR:

- 5-5 A. Versluis, ijzerwerker (Boele)
- 10-5 H. Kooiman, magazijnbediende (Boele)
- 20-5 G. de Vries, ijzerwerkersbaas (Pot)

25 JAAR:

- 1-6 A. A. v. d. Grient, machinebankwerker (Boele)

In dienst getreden zijn:

- 20-3 K. Kaiser, ijzerwerker
- 27-3 P. Grinwis, stellingmaker
- 28-3 H. G. M. M. van Heumen, leerling metaalbewerker in de scheepsbouw
- 1-4 P. Stapel, constructeur (scheepsbouw)
- 3-4 H. H. Klijmij, ijzerwerker
- 7-4 J. Garcia Sanchez, elektrisch lasser
- 10-4 Gomez Vidal, elektrisch lasser
- 10-4 W. Leefmans, praktikant (scheepsbouw)
- 11-4 A. J. A. Hobbel, onderhoudsbankwerker
- 17-4 C. Verhoeven, jongste bediende (rekeningenafdeling)
- A. B. Zehetmayr, bankwerker
- R. Veerman, brander
- 19-4 C. M. Meerburg, transporteur

Naar militaire dienst:

- 24-3 J. B. Rijkeboer, ijzerwerker
- 31-3 W. Geene, kantoorbediende (rekeningenafdeling)

Terug uit militaire dienst:

- 13-3 N. v. d. Brugge, ijzerwerker
- 17-4 A. van Gent, kantoorbediende (rekeningenafdeling)

Gepensioneerd:

- 21-4 H. Markesteijn, corveeër
- 14-5 K. Harder, houtscheepmaker
- 20-5 A. van Rietschoten, magazijnbeheerder
- 21-5 A. Meerburg, bankwerker

De dienst verlaten hebben:

- 17-3 J. Bua Franco, koker
- 29-3 Mej. L. H. Saly, werkster (logiesgebouwen)
- 31-3 M. Aquino Aquino, ketelmaker
- J. W. A. Matthijssen, technisch administratief employé (rekeningenafdeling)

- A. P. Meijdam, typist (bedrijfskantoor machinefabriek)
- B. C. L. Wollrabe, archivaris (tekenkamers)
- 6-4 G. Pronk, brander
- 11-4 J. Limon Moray, elektrisch lasser
- 14-4 M. Granado Rodriguez, draaier
- A. M. W. Kemp, praktikant (scheepsbouw)
- 17-4 A. Soto Palomo, bankwerker
- 19-4 R. Blanco Romero, bankwerker

Geboren:

- 5-3 Asuncion, dochter van de heer en mevrouw Torres-Gonzalez
- 17-3 Segundo, zoon van de heer en mevrouw Caballero-Enriquez
- 2-4 Ronnie, zoon van de heer en mevrouw Van der Pol-Scheirs
- 5-4 Bernard, zoon van de heer en mevrouw Bijkerk-de Vries
- 8-4 Herbert Adriaan, zoon van de heer en mevrouw Den Breejen-van Burgh.

GESLAAGD

Geslaagd voor het CoCam-examen Auto-geen Pijplassen de heer A. P. Metheuver.

over VEILIGHEID gesproken

Het gebeurde kort geleden, en gelukkig liep het goed af.

Bij het uitbranden van het ankerkluisgat stuurde de ijzerwerker zijn maat naar beneden om de mensen weg te houden van de plaats waar het uitgebrande stuk zou vallen.

Hij kweet zich uitstekend van zijn taak en hield iedereen op veilige afstand.

Echter, de plaat viel en raakte hemzelf op de rug en aan het hoofd.

Zoals gezegd liep het goed af, maar dat gaatje in zijn hoofd zou vermeden zijn als hij een helm had gedragen.

BENOEMING

In verband met de pensionering van gereedschapmagazijnbeheerder A. v. Rietschoten is met ingang van 1 mei 1967 de heer J. A. J. L. Warnas aangesteld als magazijnmeester van alle gereedschapmagazijnen.

We zagen hen voor het eerst onder aan de dijk bij de visboer, toen ze een makreel kochten.

Ons redactionele brein meldde ons, dat zij bijzonder fotogeniek waren en we hoorden, dat hun gesprekken van goede opmerkingsgave getuigden.

Op ons verzoek gaven zij wat achterdochtig hun namen: Gijs Pienter en Bas Slim. We zullen trachten hen in de toekomst meermalen voor de lens te halen en hun gesprekken zo discreet mogelijk weer te geven.

Mocht u zelf eens wat van hen opvangen ... dat horen we dan graag van u. G.P.: „Weet jij wat integratie betekent?” B.S.: „Niet precies, maar 't schijnt er op neer te komen, dat alles één Pot-Boele-nat geworden is”.